

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/59/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1105206438
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1105206438.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: M. M., D. Ú. XXX/XX, XXX XX A. X, Č. F., zastúpený: JUDr. Igor Klamár, advokát, Družstevná 5, Bratislava, za účasti vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľa: W. M. - C., D. Ú.O. XXX/XX, XXX XX A. X, Č. F., zastúpená: JUDr. Igor Klamár, advokát, Družstevná 5, Bratislava proti odporcovi: Slovenský filmový ústav, Grösslingova 32, Bratislava, zastúpený: JUDr. Adriana Tomanová, advokátka, Jakubovo nám. 13, Bratislava o určenie, že odporca nemá práva šíriť bez súhlasu navrhovateľa filmové diela, a v právnej veci vzájomného návrhu navrhovateľa: Slovenský filmový ústav, Grösslingova 32, Bratislava, zastúpený: JUDr. Adriana Tomanová, advokátka, Jakubovo nám. 13, Bratislava proti odporcovi: M. M., D. Ú. XXX/XX, XXX XX A. X, Č. F., zastúpený: JUDr. Igor Klamár, advokát, Družstevná 5, Bratislava, za účasti vedľajšej účastníčky: W. M. - C., D. Ú. XXX/XX, XXX XX A. X, Č. F., zastúpená: JUDr. Igor Klamár, advokát, Družstevná 5, Bratislava o určenie, že odporca vykonáva autorské práva k filmovým dielam a o návrhu, že odporca je povinný zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam rozhodol

r o z h o d o l :

1. Súd návrh navrhovateľa M. M. o určenie, že odporca Slovenský filmový ústav nemá práva šíriť bez súhlasu navrhovateľa filmové diela
z a m i e t a.

2. Súd určuje, že Slovenský filmový ústav, Grösslingova 32, Bratislava, IČO: 00891444 vykonáva autorské práva M. M. k týmto filmovým dielam:

- Kristove roky (1967, Československý film Bratislava)
- Zbehovia a pútnici (1968, Československý film Bratislava)
- Dovidenia v pekle priatelia (1990, Slovenský film Bratislava)
- Vtáčkovia, siroty a blázni (1969, Slovenský film Bratislava)
- Postav dom a zasad' strom (1980, Slovenský film Bratislava)
- Nevera po slovensky (1981, Slovenská filmová tvorba Bratislava)
- Tisícročná včela (1983, Slovenský film Bratislava)
- Perinbaba (1985, Slovenský film Bratislava)
- Pehavý Max a strašidlá (1987, Slovenský film Bratislava)
- Sedím na konári a je mi dobre (1989, Slovenský film Bratislava)

3. Súd návrh SFU na určenie, že M. M. je povinný zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam:

- Kristove roky (1967, Československý film Bratislava)
- Zbehovia a pútnici (1968, Československý film Bratislava)
- Dovidenia v pekle priatelia (1990, Slovenský film Bratislava)
- Vtáčkovia, siroty a blázni (1969, Slovenský film Bratislava)
- Postav dom a zasad' strom (1980, Slovenský film Bratislava)
- Nevera po slovensky (1981, Slovenská filmová tvorba Bratislava)
- Tisícročná včela (1983, Slovenský film Bratislava)

- Perinbaba (1985, Slovenský film Bratislava)
- Pehavý Max a strašidlá (1987, Slovenský film Bratislava)
- Sedím na konári a je mi dobre (1989, Slovenský film Bratislava) zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde zo dňa 24.2.2005 voči odporcovi domáhal určenia, že odporca nemá práva výrobcu zvukových a obrazových záznamov k filmom navrhovateľa natočených do roku 1989 a ide o tieto diela:

- Kristove roky
- Zbehovia a pútnici
- Dovidenia v pekle priatelia
- Vtáčkovia, siroty a blázni
- Postav dom a zasad' strom
- Nevera po slovensky
- Tisícročná včela
- Perinbaba
- Pehavý Max a strašidlá
- Sedím na konári a je mi dobre

Súčasne žiadal zaviazat' odporcu na povinnosť vrátiť navrhovateľovi v prospech, ktorý nadobudol tým, že sa neoprávnene vydávala za výrobcu filmov M. M. do roku 1989 vrátane úroku z omeškania. Návrh odôvodnil tým, že je držiteľom výlučných a spoluvlastníckych osobnostných a autorských práv k zvukovo-obrazovým dielam podľa ust. § 16 zákona 618/2003 Z.z. autorského zákona (ďalej A.Z.). Ďalej uviedol, že obsahom osobnostných práv podľa § 17 A.Z. je právo autora označiť alebo neoznačiť svoje dielo menom, rozhodnúť o zverejnení svojho diela a najmä právo na nedotknuteľnosť svojho diela. Poznamenal, že medzi majetkové práva diela autora patrí podľa § 18 zák. A.Z právo použiť svoje dielo a právo udeľovať súhlas na každé použitie diela a verejné rozširovanie originálu alebo jeho rozmnoženiny predajom alebo inou formou prevodu vlastníckeho práva. Tvrdil, že odporca je príspevkovou organizáciou štátu a jeho zriaďovateľom je Ministerstvo kultúry SR. Naviac tvrdil, že odporca o sebe vyhlasuje, že je výrobcou zvukovo-obrazového diela -filmov, ktoré žalobca natočil do roku 1989 (ide o diela, ktoré sú uvedené v 1.odseku odôvodnenia) a tvrdenie opiera o ust. § 66 A.Z. a o rozhodnutie MK SR o zmene a doplnení zriaďovacej listiny Národného centra pre audiovizuálne umenie zo dňa 30.7.1999, číslo MK-1586/1991-1 ktorým s účinnosťou od 1.8.1998 zmenil názov organizácie na Slovenský filmový ústav. Navrhovateľ tvrdil, že odporca nie je výrobcou filmov, ktoré natočil navrhovateľ do roku 1989 z dôvodu, že odporca nedisponuje zmluvami, ktorými by navrhovateľ preniesol právo používať (rozmnožovať a šíriť) dielo, pretože také zmluvy neuzatvoril navrhovateľ s odporcom ani s jeho právnym predchodcom, ani so štátnym podnikom Koliba. Na natočenie filmu navrhovateľ uzavrel vždy so štátnym podnikom Kolibou len zmluvu o vytvorení diela (§ 39 A.Z), ktorá neobsahuje licenciu na šírenie diela. Poukázal ďalej na to, že odporca pod názvom Národné centrum pre audiovizuálne umenie bol zriadený rozhodnutím MK SR zo dňa 30.7.1999 a dňa 19.11.1999 bola jeho činnosť rozšírená rozhodnutím MK SR bod e) podľa ktorého vykonáva práva výrobcu k Slovenským filmom vyrobených do roku 1990. Tvrdil, že v čase vzniku filmov navrhovateľa odporca neexistoval a preto nemohol iniciovať ani zabezpečiť konečnú podobu. Zastával názor, že odporca nenadobudol práva výrobcu po štátnom podniku Koliba z dôvodu, že štátny podnik Koliba zanikol podľa § 11 zákona 92/1991 Z.b o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby (§ 11 ods.1: „v súlade s rozhodnutím o privatizácii podniku zakladateľ zruší podnik bez likvidácie“) pri jeho rozdelení v privatizácii v časti podniku, ktorá sa realizovala zmluvou číslo 1365/1996. Z toho vyplýva, že na právneho nástupcu prešli všetky práva, záväzky a povinnosti s výnimkou práv priemyselného a iného duševného vlastníctva. Tvrdil, že výkon práv neprešiel na právneho zástupcu ale vzhľadom na platnosť tzv. konsolidačnej zásady v autorskom práve, resp. nemožnosť translatívneho prevodu autorského práva (nemožnosť scudzenia, zabezpečuje autorovi navrátenie poskytnutých práv ak strana, ktorá takéto oprávnenie mala, zanikla bez právneho nástupcu). Tvrdil, že zásadu nemožno zmeniť ani rozhodnutím štátneho orgánu a práva možno nadobudnúť len zmluvou, ktorou autor udeľuje súhlas na použitie diela. Naliehavý právny záujem videl v tom, že odporca nemá práva výrobcu, pretože súčasný stav ho zneisťuje vo výkone osobnostných a majetkových práv, keďže si rovnaké práva privlastňuje odporca. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 17.6.2005 zobral návrh v časti vrátenia neoprávneného prospechu vrátane úrokov z omeškania zobral späť.

Navrhovateľ sa zmeneným petitom zo dňa 27.4.2010 č.l. 274 domáhal, aby súd určil, že odporca nemá právo šíriť bez súhlasu navrhovateľa filmové diela:

- Kristove roky
- Zbehovia a pútnici
- Dovidenia v pekle priatelia
- Vtáčkovia, siroty a blázni
- Postav dom a zasad' strom
- Nevera po slovensky
- Tisícročná včela
- Perinbaba
- Pehavý Max a strašidlá
- Sedím na konári a je mi dobre

Súčasne si uplatnil trovy konania a právneho zastúpenia.

Navrhovateľ podal dňa 21.2.2006 vyjadrenie k vzájomnému návrhu, ktorý podal odporca a žiadal vzájomný návrh zamietnuť. Namietal, že SFT predstavovala právneho nástupcu štátnych organizácií pôsobiacich v oblasti výroby filmu v SR a vykonával práva výrobcu, ktoré prešli na odporcu po jeho odčlenení. Zastával názor, že odporca nemohol získať práva výrobcu k filmom vyrobených do roku 1990 v SFT z dôvodu, že práva výrobcu štát nemohol mať, pretože v tom čase neexistovali. Existovali len autorské práva, ktoré patrili autorom, ktorý ich zmluvou prevádzali na výrobcu filmov alebo ich výkon získal výrobca na základe zamestnaneckého vzťahu, ktorý k filmu ako celku vykonával, tzn. že ich nevlastnil, naďalej patril autorom. Ďalšou skutočnosťou dôležitou pre posúdenie je tá skutočnosť, či mohla SFT dohodou previesť zákonné splnomocnenie na výrobu autorských práv (podľa § 6 vtedy platného autorského zákona, bol zákonom splnomocnený vykonávať - autorské práva výrobcu teda SFT) na iný subjekt, ktorý v čase delimitácie už nebol organizačnou zložkou SFT ale novým subjektom. Zastával názor, že splnomocnenie dané zákonom nie je možné previesť na iný subjekt delimitačným protokolom alebo dohodou dvoch strán.

Odporca (SFÚ) dňa 23.9.2005 podal vzájomný návrh, ktorý doplnil podaním zo dňa 19.9.2009 (čl.185-189) a spresnil petít na pojednávaní dňa 11.3.2015, v ktorom žiadal aby súd určil, že Slovenský filmový ústav, Grösslingova 32, Bratislava, IČO: 00891444 vykonáva autorské práva M. M. k týmto filmovým dielam:

- Kristove roky (1967, Československý film Bratislava)
- Zbehovia a pútnici (1968, Československý film Bratislava)
- Dovidenia v pekle priatelia (1990, Slovenský film Bratislava)
- Vtáčkovia, siroty a blázni (1969, Slovenský film Bratislava)
- Postav dom a zasad' strom (1980, Slovenský film Bratislava)
- Nevera po slovensky (1981, Slovenská filmová tvorba Bratislava)
- Tisícročná včela (1983, Slovenský film Bratislava)
- Perinbaba (1985, Slovenský film Bratislava)
- Pehavý Max a strašidlá (1987, Slovenský film Bratislava)
- Sedím na konári a je mi dobre (1989, Slovenský film Bratislava)

Súčasne žiadal zaviazat' vo vzájomnom návrhu navrhovateľa, že je povinný zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam:

- Kristove roky (1967, Československý film Bratislava)
- Zbehovia a pútnici (1968, Československý film Bratislava)
- Dovidenia v pekle priatelia (1990, Slovenský film Bratislava)
- Vtáčkovia, siroty a blázni (1969, Slovenský film Bratislava)
- Postav dom a zasad' strom (1980, Slovenský film Bratislava)
- Nevera po slovensky (1981, Slovenská filmová tvorba Bratislava)
- Tisícročná včela (1983, Slovenský film Bratislava)
- Perinbaba (1985, Slovenský film Bratislava)
- Pehavý Max a strašidlá (1987, Slovenský film Bratislava)
- Sedím na konári a je mi dobre (1989, Slovenský film Bratislava)

V dôvodoch uvedeného vzájomného návrhu odporca uviedol, že je štátnou príspevkovou organizáciou založenou 11.12.1990 rozhodnutím ministra kultúry SR MK-2610/1990-1 ako Slovenský filmový ústav - Národné kinematografické centrum. Ďalej uviedol, že rozhodnutím MK SR č. 3807/1996 zo dňa 27.12.1996 bol zmenený názov „Slovenského filmového ústavu - Národného kinematografického centra“ na „Národné centrum pre audiovizuálne umenie“ na ktoré prešla pôsobnosť, majetok práva a záväzky Slovenského filmového ústavu - Národného kinematografického centra. Rozhodnutiami MK SR, č. MK 1161/1998-1 zo dňa 15.6.1998, MK-1161/1998-1 zo dňa 30.7.1998, MK-1879/1998-1 zo dňa 19.11.1998 a MK 1586/1999-1 zo dňa 30.7.1999 bol upresňovaný predmet činnosti a názov, ktorý s účinnosťou od 1.8.1999 je Slovenský filmový ústav a stále ide o jeden a ten istý subjekt. Tvrdil, že na základe rozhodnutia MK SR č. MK 2610/1990-1 prešiel majetok na príspevkovú organizáciu riadenú MK SR v rozsahu v akom sa nachádzal v dispozícii slovenskej filmovej tvorby, š.p. i ten, ktorý bol vymedzený v delimitačnom protokole. Ďalej uviedol, že v rovnakom rozsahu prešli na odporcu aj práva a povinnosti vrátane zákonného zmocnenia na výkon autorských práv k filmom vyrobeným do roku 1990 a to s účinnosťou k 1.1.1991. poukázal na to, že delimitačným protokolom delimitovala SFT ako odovzdávajúca organizácia na žalovaného ako preberajúca organizácia v zmysle § 14 a § 32 ods.1, písm.c) zákona 111/1990 Zb. o štátnom podniku svojej činnosti v oblasti kinematografie, okrem iného aj zabezpečenie predaja slovenských hraných a krátko metrážnych filmov vyrobených do roku 1990 do zahraničia, slovenských a českým distribútorom v súlade s platnými právnymi predpismi. V zmysle článku IV bod. 4 delimitačného protokolu upravovala rozsah delimitácie hospodársko-právnych vzťahov okrem iného dohoda o prevedení rozmnožovacích materiálov filmov, ku ktorým mala SFT práva copyright t.j. oprávnenie (zákonné zmocnenie) vykonávať autorské právo podľa zákona 35/1965 Zb. pričom predmetom delimitácie bol aj prechod zmocnenia vykonávať autorské práva k filmovým dielam v zmysle § 6 zákona 35/1965 Zb. Na základe uvedeného rozhodnutia a delimitačného protokolu prešlo na žalovaného oprávnenie na výkon autorských práv k filmovým dielam vyrobených SFT do roku 1990 vrátane 17 filmov, ktorých režisér, scenáristom alebo autorom námetu bol M. M. ako zamestnanec SFT. Poukázal na to, že od roku 1945 platil na Slovensku pre oblasť filmov štátny monopol upravený Dekrétom prezidenta republiky zo dňa 11.8.1945 o opatreniach v oblasti filmu. Platnosť dekrétu bola nariadením č. 56 Slovenskej národnej rady zo dňa 15.4.1947 odo dňa účinnosti prevzatá zo všetkými právnymi účinkami pre územie Slovenskej republiky a to až do jeho zrušenia zákonom č. 1/1996 Z.z. a audiovizii k 1.1.1997. Ďalej uviedol, že oblasť výroby a distribúcie filmov na Slovensku spadala výlučne do činnosti štátnych socialistických organizácií, resp. štátnych podnikov a to hospodárskej organizácie Československý štátny film, Slovenská výroba (1950), s právnym nástupcom Filmová tvorba Bratislava (1958), s právnym nástupcom Filmová tvorba a distribúcia Bratislava (1960) potom premenovaná na Československý film Bratislava (1960). Organizácia Československého filmu bola nanovo upravovaná vládny nariadením č. 13/1962 o novej organizácii Československého filmu zo dňa 2.2.1962 a Československý film bol v roku 1972 premenovaný na Slovenskú filmovú tvorbu Bratislava v súlade so zákonom č. 108/1964. Dňom 1.1.1972 bolo zriadené Ústredie slovenského filmu, ktoré predstavovalo stredný článok riadenia, čím sa pôsobnosť ústredného riaditeľstva Československého filmu obmedzila. Ústredie Slovenského filmu bola nadpodniková hospodárska organizácia, samostatná právnická organizácia. Pod organizačnú a radiacu funkciu Ústredia Slovenského filmu spadala aj podradená organizácia aj Filmový ústav. Ústredie Slovenského filmu bolo k 30.6.1989 a ním riadené organizácie - Slovenská filmová tvorba (SFT) a Slovenská požičovňa filmov prešli do priamej pôsobnosti MK SSR. V rámci delimitácie prešiel SFÚ do Slovenskej filmovej tvorby kde bol v pozícii samostatného strediska. SFT predstavovala právneho nástupcu štátnych organizácií pôsobiach v oblasti výroby filmov na území SR a vykonávala práva výrobcu v zmysle § 6 zákona 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach. Zákonné zmocnenie prešlo pri vyčlenení SFÚ zo Slovenskej filmovej tvorby na Slovenský filmový ústav. V návrhu uviedol, že M. M. uzavrel dňa 22.3.1967 pracovnú zmluvu s podnikom Československý film Bratislava, ktorý bol právnym predchodcom SFT a bol v čase až do 28.2.1991 zamestnaný v štúdiách hraných filmov, štúdiu krátkych filmov, v krátkom filme a v hranom filme SFT ako režisér. Pracovný pomer bol ukončený dňom 28.2.1991 dohodou. Za uvedené pracovné obdobie boli v SFT vyrobené viaceré filmové diela, ktorých režisér, scenáristom alebo autorom námetov bol M. M.. Zdôraznil, že podľa § 17 pôvodného autorského zákona č. 35/1965 Zb. sa jednalo o diela, ktoré autor vytvoril na splnenie svojich pracovných povinností vyplývajúcich mu z jeho pracovného pomeru k zamestnávateľovi, ktorým bola SFT. Podľa platného zákona bol zamestnávateľ oprávnený (§ 17 A.Z) používať vytvorené diela na plnenie úloh patriacich do jeho predmetu činnosti bez autorovho ďalšieho prívolenia. Zdôraznil, že filmy vznikli v čase od 1967 až do roku 1990 za účinnosti pôvodného autorského zákona t.j. zák. 35/1965 Zb. a na aplikáciu daného vzťahu sa používa

pôvodný autorský zákon. Tvrdil, že podľa § 6 pôvodného autorského zákona 35/1965Zb., autorské práva k filmovému dielu vykonával výrobca a autori jednotlivých zložiek filmového diela udeľovali privolenie na použitie diela zmluvou alebo ich vytvorili v pracovnom pomere. Ďalej uviedol, že kto je autorom resp. spoluautorom filmového diela zo zákona nevyplýva priamo, avšak zmysle právnej teórie sa jednalo o osoby, ktoré tvorivo použili iné autorské diela na vytvorenie filmového diela a teda najmä režiséra a hlavného kameramana. Výkon autorských práv k filmovému dielu ako takému zveril pôvodný autorský zákon v zmysle § 6 výrobcovi filmu a to vrátane autorských práv aby mohla byť zabezpečená bezproblémová exploatacia filmového diela. Účelom úpravy § 6 pôvodného autorského zákona 35/1965Zb. bolo sústrediť všetky práva viažuce sa k filmovému/audiovizuálnemu dielu v rukách výrobcu a tak zabezpečiť ich bezproblémovú exploatáciu a zohľadniť značné investície, ktoré sú z výrobou filmu spojené. Preto o každom použití filmového diela bol oprávnený rozhodovať jeho výrobca. Oprávnenie na výkon autorského práva k filmovému dielu ako celku prešiel na výrobcu ex lege okamihom vzniku filmového diela t.j. momentom keď bolo dielo vyjadrené v objektívne vnímateľnej podobe a na dobu trvania autorských práv k filmovému dielu. Nakoľko doba zákonného zmocnenia výkonu autorských práv výrobcom nebola zákonom obmedzená. SFT v zmysle § 39 pôvodného autorského zákona 35/1965Zb. bola zmocnená vykonávať práva výkonných umelcov účinkujúcich v týchto filmoch a s uvedeným oprávnením prešla na výrobcu zároveň povinnosť vyplácať odmeny za každé použitie diela spolu autorom a výkonným umelcom prostredníctvom organizácií kolektívnej správy práv - LITTA pre autorov, OZIS, SLOVGRAM pre výkonných umelcov. Zdôraznil, že SFT bola ako výrobca filmov vyrobených z prostriedkov zo štátneho rozpočtu do roku 1990 zo zákona zmocnená vykonávať autorské práva (§ 6 pôvodného autorského zákona) a práva výkonným umelcom (§ 39 pôvodného autorského zákona) viažuce sa k nim a to na celú dobu trvania ich ochrany. Zastával názor, že odporca je jediným oprávneným subjektom vykonávať autorské práva a práva výkonných umelcov k 17 filmovým dielam vyrobených do roku 1990 SFT, ktorých režisérom, scenáristom alebo autorom námetu bol M. M. ako zamestnanec SFT. Poukázal na to, že súčasný autorský zákon 618/2003Zb. priznáva výrobcovi audiovizuálneho/filmového diela osobitné práva k zvukovo-obrazovému záznamu tohto diela v zmysle § 66 súčasného autorského zákona 618/2003Zb.. Každé audiovizuálne/filmové dielo musí byť zároveň zaznamenané aby bolo vyjadrené v objektívne vnímateľnej podobe a aby tak mohlo k nemu vzniknúť autorské právo (§ 9 pôvodného autorského zákona 35/1965Zb. ; § 15 súčasného autorského zákona 618/2003Zb.). Poznamenal, že pôvodný autorský zákon 65/1965Zb. neobsahoval legálnu definíciu výrobcu diela a v súčasnom je výrobca zvukovo-obrazového záznamu v zmysle § 5 ods.20 autorského zákona 618/2003Zb.fyzická alebo právnická osoba, ktorá iniciovala alebo zabezpečila konečné vyhotovenie zvukovo-obrazového záznamu a teda záznamu zvukov a obrazov, ktoré sú vnímateľné sluchom ale aj zrakom bez ohľadu na to akým spôsobom a na akom nosiči sa tieto zvuky a obrazy zaznamenávajú (§ 5 ods.24 súčasného autorského zákona 618/2003Zb.). Zastával názor, že SFÚ má ako výrobca audiovizuálnych diel vyrobených v čase od roku 1965 do roku 1990 osobitné práva výrobcu ich zvukovo-obrazového záznamu v zmysle § 66 súčasného autorského zákona 618/2003Zb. vrátane audiovizuálnych diel, ktorých režisérom, scenáristom alebo autorom námetu bol M. M. ako zamestnanec SFT. Súčasne žiadal aby M. M. sa zdržal výkonu autorských práv k filmovým dielam z dôvodu, že dochádza k rozširovaniu filmov bez súhlasu SFÚ a k jeho porušovaniu a neoprávnenému rozširovaniu filmov. Poukázal na to, že M. M. uzatvoril s českou spoločnosťou JAKUBISKO FILM, s.r.o, IČO: 4754881 licenčnú zmluvu, ktorou jej postúpil práva na šírenie filmových diel „Vtáčkovia, siroty a blázni“, „Sedím na konári a je mi dobre“ a tieto práva boli poskytnuté ďalej licenčnou zmluvou českej spoločnosti BONTON FILM, ktorá ako distribučná spoločnosť začala v priebehu roka 2004 rozširovať na území ČR a SR filmy predajom ich rozmnoženín. Naviac zdôraznil, že M. M. verejne prostredníctvom médií vyhlasuje, že je jediným majiteľom práv k filmom a jediným oprávneným udeľovať súhlas na ich použitie s tým, že on protiprávne nakladá s filmami.

Odporca SFU v písomnom podaní zo dňa 19.8.2012 čl.381-386 uviedol, že výroba a distribúcia filmov spadala na základe dekrétu prezidenta republiky číslo 50/1945 Zb. zo dňa 1.8.1945 o opatreniach v oblasti filmu do výlučnej pôsobnosti hospodárskych organizácií alebo podnikov tzv. štátny monopol. Ďalej uviedol, že poverenie školstva a kultúry vydalo dňa 28.3.1958 zriaďovaciu listinu číslo 12243/1958-S, ktorou zriadilo podnik Filmová tvorba Bratislava dňom k 1.4.1958 a zapísaný do podnikového registra pod č. Pn 300/1761. Majetkovú podstatu tvorili podniky hraný film Bratislava - Koliba a krátky film Bratislava, ktoré boli zriadené dočasnou úpravou poverenia školstva a kultúry č. 30615/1957-S zo dňa 15.7.1957. Ďalej uviedli, že podnik Filmová tvorba Bratislava bol zrušený a vymazaný z podnikového registra dňa 30.9.1960 a všetky práva a záväzky zrušeného podniku prevzal novozriadený podnik Filmová tvorba a distribúcia Bratislava, ktorý bol zapísaný na Ľudovom súde Bratislava odd. Pn 473. V

roku 1964 bol podnik Filmová tvorba a distribúcia Bratislava bol premenovaný na Československý film Bratislava. Uznesením Mestského súdu v Bratislave podnikový register č. Pn 473/1869/72 bol vymazaný názov Československý film Bratislava podľa § 5 nar. VL 132/65 b. a to súhlasom ministra kultúry SSR na „Slovenskú filmovú tvorbu (ďalej SFT) s účinnosťou od 1.7.1972. SFT bola zapísaná do podnikového registra Obvodného súdu Bratislava I odd. Pn, vložka č. 473 s účinnosťou od 1.7.1972. Predmetom činnosti okrem iného bola tvorba a výroba hraných, publicistických, dokumentárnych, populárno-vedeckých, náučno-technických, animovaných filmov, dabing, videofilmov a iných audiovizuálnych programov všetkého druhu a metráže atď. rozhodnutím MK SSR č. 309/1989 zo dňa 2.3.1989 bolo zrušené Ústredie slovenského filmu a všetky práva, povinnosti, záväzky a majetok boli delimitované na SFT a rozhodnutie nadobudlo účinnosť 1.7.1989. Ďalej uviedol, že MK SR rozhodnutím MK č. 2610/1990-1 zo dňa 11.12.1990 zriadil odporcu dňom 1.1.1991, t.j. štátnu príspevkovú organizáciu Slovenský filmový ústav - Národné kinematografické centrum (ďalej SFÚ - NKC). SFÚ - NKC uzatvoril s SFT ako organizáciou odovzdávajúcou delimitačný protokol kde bolo okrem iného s účinnosťou k 1.1.1991 delimitované aj zabezpečenie predaja slovenských hraných ako krátko metrážnych filmov vyrobených do roku 1990 do zahraničia, slovenským a českým distribútorom. Poukázal, že súčasťou delimitácie bola aj dohoda o prevode rozmnožovacích materiálov, ku ktorým vlastnila SFT právo copyrightu spolu so zákonným zmocnením podľa zákona 35/1965 Zb. t.j. výkonu autorských práv k filmovým dielam na základe § 6 zákona 35/1965 Zb. Následne rozhodnutím MK SR č. MK-753/1992-1 zo dňa 2.4.1992 bola SFT zrušená a všetky práva, povinnosti a záväzky SFT boli delimitované na Fond národného majetku SR s výnimkou práva na duševné a priemyselné vlastníctvo, ktoré boli už v roku 1990 delimitačným protokolom a dohodou odporcu prevedené a boli z tejto delimitácie v roku 1992 výslovne vylúčené. Ďalej uviedol, že následne MK SR rozhodnutím č. MK-656/1993-1 zo dňa 28.4.1993 zrušilo rozhodnutie č. MK 753/1992-1 o zrušení SFT a prezídium FNM SR na základe privatizačného projektu č. 778 rozhodnutím č. 369/1995 zo dňa 22.12.1995 rozhodlo o predaji podniku SFT spoločnosti štúdiu Koliba. Dodal, že dňa 19.7.1996 bola medzi FNM SR ako predajcom a Štúdio Koliba, a.s. uzatvorená zmluva o predaji podniku č. 1356/1996 s výnimkou, že podľa zmluvy neprechádzajú práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva podniku (copyright na vyrobené filmy). Zastával názor, že výkon práv priemyselného a duševného vlastníctva podniku bol platne prevedený na základe rozhodnutia MK SR zo dňa 11.12.1990 a dohody o prevode a delimitácie k 31.12.1990 na odporcu. Tvrdil, že kontinuita právnej subjektivity jednotlivých výrobcov filmov bola od 1.4.1958 do roku 1990 zachovaná a naďalej tvrdil, že je právnym nástupcom výrobcov filmov vo výkone všetkých práv k filmovým dielam vyrobeným pred rokom 1991. Poukázal, že od 1.1.2008 vykonáva odporca práva autorov, výkonných umelcov, výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamom a vysielateľov k filmovým dielam vyrobeným pred rokom 1991 podľa zákona 434/2007 Z.z.

Vedľajší účastník tvrdil, že odporca nenadobudol práva na autorské práva po zániku zamestnávateľa autora t.j práva na šírenie diela. Dodala, že nesprávnym výkladom práva nie sú rešpektované autorské práva navrhovateľa odporcom. K námietke, že sú navrhovateľovi vyplácané vysoké honoráre za použitie diela, tak k tomu uviedla, že diela autora sú vysoko odborne spracované a odmena nie je primeraná.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a oboznámil sa s delimitačným protokolom v zmysle vyhl. 111/1990 Zb., dohodou uzatvorenou medzi Slovenskou filmovou tvorbou a Slovenským filmovým ústavom zo dňa 2.1.1991, zmluvou o predaji podniku č. 13556/1996 zo dňa 19.6.1996, rozhodnutím MK SR č. MK-3807/1996-1 zo dňa 27.12.1996, rozhodnutím MK SR č. MK-1586/1999 - zo dňa 30.7.1999, rozhodnutím MK SR č. MK-1161/1998-1 zo dňa 30.7.1998, rozhodnutím MK SR č. MK-1161/1998-1 zo dňa 15.6.1998, rozhodnutím MK SR č. MK-1879/1998 - zo dňa 19.11.1998, rozhodnutím MK SR č. MK-1586/1999 - zo dňa 30.7.1999, rozhodnutím MK SR č. MK-2610/2010 - zo dňa 11.12.1990, výpisu obchodného registra OS BA I, vložka č. 473, odd. Pn., štatútom SFÚ - Národného kinematografického centra, výsluchom navrhovateľa, výmazom podniku Ľudového súdu Bratislava sp.zn. Pn 300/1961, uznesením Mestského súdu v Bratislave z 3.7.1972 sp.zn. Pn 473/1869/72, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 1.2.1991, rozhodnutím č. 369/1995 Prezídia fondu národného majetku SR o predaji podniku SFT Bratislava so sídlom Bratislava-Koliba, DIČ: 00215295, znaleckým posudkom č. 06/14/2014 vypracovaným Ing. Jánom Hučkom, organizačným poriadkom SFÚ, zmluvou o zastupovaní autorských práv zo dňa 27.2.2004 a 19.7.2004 a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú založené v spise zistil nasledovný skutkový stav:

Súd z výsluchu navrhovateľa zistil, že od roku 1966 pracoval ako režisér v SFT v Bratislave. Uviedol, že asi po roku pracoval v krátkych filmoch a bola to súčasť SFT, kde bol preradený ako nepohodlný

z politických dôvodov. Pracoval tam ako režisér a zároveň písal scenáre. Poznamenal, že v období od 1966 do 1990 je autorom námetov a scenárov a to predmetných filmov: Kristove roky, Zbehovia a pútnici, Dovidenia v pekle priatelia, Vtáčkovia, siroty a blázni, Postav dom a zasad' strom, Nevera po slovensky, Tisícročná včela, Perinbaba, Pehavý Max a strašidlá, Sedím na konári a je mi dobre. Ďalej uviedol, že odporca s ním neuzatvoril zmluvu, nemá od neho ani súhlas a dodal, že sa považuje za autora diel, pretože došlo k zániku SFT (Koliby) a preto nemohli práva k predmetným dielam na šírenie prejsť na odporcu. Tvrdil, že nikdy neuzatvoril s odporcom zmluvu o postúpení práv autora, resp. šírenie diel a nikdy nedostal za to odmenu. Vo svojom výsluchu uviedol, že poberal odmenu len za vykonanú prácu za funkciu režiséra a za autorstvo odmenu nepoberal, dostal len odmenu za literatúru od Zväzu spisovateľov za námet a scenár predmetných diel.

Súd z pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi Československým filmom v Bratislave a navrhovateľom zo dňa 22.3.1967 zistil, že pracovná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú s nástupným dňom 1.4.1967 vo funkcii režiséra v štúdiu hraných filmov. Miestom výkonu práce je Bratislava a pracovisko v ŠHF na Kolibe.

Súd z dohody o skončení pracovného pomeru uzatvorenej dňa 1.2.1991 medzi Slovenskou filmovou tvorbou Bratislava a navrhovateľom, ktorý bol vo funkcii režisér zistil, že došlo k dohode o skončení pracovného pomeru dňom 28.2.1991. Dôvodom skončenia pracovného pomeru je ust. § 46 ods.1 písm b) Zákonníka práca - zánik SFT rozdelením k 1.4.1991 a nemožnosť zamestnávania pracovníka podľa pracovnej zmluvy v nástupnom právnom subjekte. Podľa uzatvorenej dohody patrí odstupné za 3 mesiace navrhovateľovi vo výške 20 946,- Kčs.

Súd z rozhodnutia MK SSR č. MK-309/1989-1 zo dňa 22.3.1989 o zrušení ústredia slovenského filmu zistil, že dňom 30.6.1989 zrušuje nadpodnikovú hospodársku organizáciu Ústredie slovenského filmu v Bratislave a majetok ,práva a záväzky zrušenej organizácie prechádzajú 1. Júlom 1989 na štátnu hospodársku organizáciu Slovenská filmová tvorba v Bratislave.

Súd z delimitačného protokolu v zmysle vyhl. 111/1990 Zb., § 14, § 32 ods. 1 písm. c a ods. 2 a listu MK SR č. 2610/1990-1 z 11.12.1990 a zriadení SFU-NKC bez uvedenia dátumu uzatvorenia medzi Slovenským filmovým ústavom národné kinematografické centrum a Slovenskou filmovou tvorbou v Bratislave. Predmetný protokol sa členil na delimitáciu činností, pracovníkov, majetku, hospodársko-právnych vzťahov, technickej správy a kontroly. Podľa čl. IV. Bod 4 protokolu je uvedená dohoda o prevedení rozmnožovacích materiálov filmov, ku ktorým má SFT právo copyrightu podľa § AZ č. 45/1965 Zb, starostlivosť a nakladanie s nimi, zákonné zmocnenie dané jej § 6 zákona č. 35/1965 Zb. na SFÚ-NKC.

Súd z dohody uzatvorenej medzi Slovenskou filmovou tvorbou a SFZ a Slovenským filmovým ústavom SFÚ dňa 2.1.1991 zistil, že predmetom dohody je starostlivosť a nakladanie s rozmnožovacími materiálmi filmov, ku ktorým má SFT právo copyrightu podľa § 6 AZ č. 35/1965 Zb. Súčasne podľa tejto dohody prevádza SFT dohodu zákonné zmocnenie dané jej podľa § 6 zák. 35/1965 Zb. o literárnych ,vedeckých a umeleckých dielach /autorský zákon/ vykonávať autorské právo k filmovému dielu ako celku na SFÚ-NKC a prevod sa týka filmových diel vyrobených do roku 1990. Súčasťou dohody je príloha a to zoznam rozmnožovacích materiálov.

Súd zo spisu Obchodného registra OS BA I sp. zn. ZPn 6/1996 zistil, že spoločnosť SFT Bratislava bola vymazaná z Obchodného registra na základe uznesenia OS BA I zo dňa 2.9.1996, sp. zn., odd. Pn, vl. 473. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 24.9.1996. Návrh na výmaz predmetnej spoločnosti bol podaný dňa 14.6.1996 ministrom kultúry Ivanom Hudecom.

Súd zo zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 zo dňa 19.6.1996 uzatvorenej medzi Fondom národného majetku ako predávajúcim ŠTUDIO KOLIBA ,a.s. ako kupujúcim súd zistil, že na základe zákona 92/1991 Zb. a na základe rozhodnutia prezídia Fondu národného majetku SR č. 369/1996 , ktorým sa menilo rozhodnutie č. 369/1995 o privatizácii podniku Slovenská filmová tvorba Bratislava a rozhodnutia Ministerstva kultúry SR o zrušení štátneho podniku bez likvidácie vlastnícke práva k majetku podniku Slovenská filmová tvorba Bratislava. /č.l. I. bod1/ zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /zmluva nadobudla účinnosť dňom 1.7.1996/ čl. IX bod 2 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996/.

Predmetom zmluvy je prevod vlastníckeho práva k veciam a finančným prostriedkom, prevod práv a iných majetkových hodnôt a záväzkov, ktoré slúžili alebo vzhľadom na svoju povahu mali slúžiť k prevádzkovaniu podniku Slovenská filmová tvorba Bratislava so sídlom Bratislava- Koliba, zapísaným v obch. registri Obvodného súdu Bratislava 1 v Bratislave vo vl. č. 473 oddiel Pn /ďalej len majetok podniku/ a to podľa stavu, ktorý je zachytený v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti tejto zmluvy./ čl. II. bod 1 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Touto zmluvou sa zaväzuje predávajúci ku dňu účinnosti zmluvy previesť na kupujúceho majetok podniku a kupujúci sa zaväzuje majetok podniku prevziať a zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu./ / čl. II bod 2 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Kúpna cena predávaného podniku na základe rozhodnutia č. 369/1996 Z o privatizácii podniku vydaného Prezidiom FNM číslo 12/XXXXVI z 23.5.1996 je 110 000 000.- Sk (slovom jednodesaťmiliónov slovenských korún). /čl. III bod 1 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Prevodom vlastníckeho práva k majetku podniku podľa tejto zmluvy sa kupujúci stáva právnym nástupcom podniku Slovenská filmová tvorba Bratislava v plnom rozsahu./ čl. II bod 4 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

S vlastníckym právom majetku k majetku podniku, ktorý je predmetom prevodu podľa tejto zmluvy prechádzajú na kupujúceho práva a záväzky súvisiace s týmto majetkom, vrátane neznámych. /čl. II bod 5 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Práva a povinnosti podniku vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom pracujúcim v podniku prechádzajú ku dňu účinnosti tejto zmluvy na kupujúceho. Predaj podniku podľa tejto zmluvy nie je dôvodom na postup podľa ust. § 46 ods. 1 písm. a až c. zákona 65/1965 Zb. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov/ čl. II bod 6 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Na kupujúceho podľa tejto zmluvy neprechádzajú práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva podniku / napr. „copyright“ na vyrobené filmy / čl. II bod 7 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Na kupujúceho neprechádza dňom účinnosti tejto zmluvy oprávnenie používať obchodné meno spojené s podnikom. /čl. II. bod 8 zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 /.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-3807/1996-1 zo dňa 27.12.1996 zistil, že MK SR mení názov Slovenský filmový ústav - národného kinematografického centra so sídlom v Bratislave na Slovenský filmový ústav - národného kinematografického centra so sídlom v Bratislave a rozhodnutie nadobúda platnosť dňom 1.1.1997.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-1586/1999 - zo dňa 30.7.1999 zistil, že zmenil zriaďovaciu listinu Národného centra pre audiovizuálne umenie, vydanú pod č. MK-1161/1998-1 s účinnosťou od 1.8.1998 a to v názve organizácii na Slovenský filmový ústav so sídlom na Grösslingovej 32 v Bratislave s formou príspevkovej organizácie s dátumom zriadenia 1.1.1991.Zriaďovacia listina nadobudla účinnosť 1. augusta 1999.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-1161/1998-1 zo dňa 15.6.1998 zistil, že MK SR vydalo zriaďovaciu listinu pre organizáciu : Národného centra pre audiovizuálne umenie so sídlom v Bratislave IČO : 891 444 s dátumom zriadenia od 1.1.1997 na dobu neurčitú s účinnosťou od 15.6.1998.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-1161/1998-1 zo dňa 30.7.1998 zistil, že vydalo zriaďovaciu listinu pre organizáciu : Slovenský filmový ústav - národného kinematografického centra so sídlom v Bratislave IČO : 891 444 s dátumom zriadenia od 1.1.1997 na dobu neurčitú s účinnosťou od 1.8.1998.Účelom centra je priamo sa zúčastňovať a spolupodieľať na uchovávaní a zveľaďovaní národného kultúrneho dedičstva, vytváraní nových hodnôt a šírení tvorby filmového, televízneho, rozhlasového, a elektronického umenia Slovenskej republiky.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-1879/1998 - zo dňa 19.11.1998 došlo k doplnení zriaďovacej listiny Národného centra pre audiovizuálne umenie v rámci poslania a rozšírenia predmetu činnosti.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-1586/1999 - zo dňa 30.7.1999 zistil, že zmenil zriaďovaciu listinu Národného centra pre audiovizuálne umenie, vydanú pod č. MK-1161/1998-1 s účinnosťou od 1.8.1998 a to v názve organizácii na Slovenský filmový ústav so sídlom na Grösslingovej 32 v Bratislave s formou príspevkovej organizácie s dátumom zriadenia 1.1.1991. Zriaďovacia listina nadobudla účinnosť 1. augusta 1999.

Súd z rozhodnutia MK SR č. MK-2610/2010 - zo dňa 11.12.1990 zistil, že zriadil dňom 1.1.1991 Slovenský filmový ústav - národného kinematografického centra so sídlom v Bratislave, IČO : 891 444 a zriaďuje sa na dobu neurčitú s formou príspevkovej organizácie. Z rozhodnutia vyplýva, že na Slovenský filmový ústav - národného kinematografického centra prechádza majetok v rozsahu ako sa nachádza v dispozícii Slovenského filmového ústavu, organizačnej jednotky Slovenskej filmovej tvorby i ten, ktorý okrem už vedeného, na neho prejde v rámci delimitačného protokolu. V rovnakom rozsahu prechádzajú aj práva a povinnosti 1. Januárom 1991.

Súd zo štatútu Slovenského filmového ústavu - národného kinematografického centra zistil, že nadobudol účinnosť 1.1.1991. Účelom zriaďovateľa MK SR ako ústredného orgánu bolo zriadiť SFÚ ako inštitúciu pre výkon tejto správy s cieľom podporovať rozvoj národnej kinematografickej tvorby a zabezpečovať jej ochranu.

Súd z výpisu obchodného registra Okresného súdu Bratislava vl. č. 473 odd. Pn zistil, že dňa 27.9.1990 vznikla Slovenská filmová tvorba v Bratislave.

Právne predpisy:

Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. /§ 80 písm. c) O.s.p./.

Odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom / § 97 ods. 1 O.s.p./.

Autori jednotlivých zložiek filmového diela alebo diela vyjadreného podobným spôsobom udeľujú výrobcovi privolenie na použitie diela zmluvou. Autorské právo na dielo takto vytvorené ako celok vykonáva výrobca. /§ 6 zákona 35/1965 Zb. Zákon o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon) platný od 1.7.1965 do 31.12.1998 - zrušený zák. 383/1997 Zb.)

Použiť dielo, pokiaľ to nie je dovolené priamo zákonom, možno len s privolením autora. Privolenie na použitie diela udeľuje autor zmluvou. /§ 14 ods. 1 zák. 35/1965 Zb./

Ministerstvo kultúry môže vydať pre jednotlivé spôsoby použitia diel vzorové zmluvy. /§ 14 ods. 2 zák. 35/1965 Zb./

Autorovo oprávnenie vyplývajúce zo zákona nemožno dohodou strán vylúčiť ani ukrátiť. /§ 14 ods. 3 zák. 35/1965 Zb./

Bez privolenia autora môže sa dielo použiť iba v prípadoch ustanovených v § 15 a 16, na základe súdneho rozhodnutia podľa § 17 ods. 2 alebo s úradným privolením podľa § 18. /§ 14 ods. 4 zák. 35/1965 Zb./

Zamestnávateľ môže používať na plnenie úloh patriacich do predmetu jeho činnosti vedecké alebo umelecké dielo vytvorené jeho pracovníkom na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru bez ďalšieho autorovho privolenia. /§ 17 ods. 1 zák. 35/1965 Zb./

Zamestnávateľ, do ktorého predmetu činnosti patrí vydávať alebo inak uverejňovať diela, môže vydať alebo inak uverejniť dielo svojho pracovníka vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z

pracovného pomeru len s privolením autora. Ak mu autor odopiera udeliť privolenie bez závažných dôvodov, môže sa zamestnávateľ domáhať tohto privolenia na súde. /§ 17 ods. 2 zák. 35/1965 zb./

Autor diela, ktoré bolo vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi, môže udeliť privolenie na vydanie alebo iné uverejnenie diela len s jeho súhlasom. Ak mu zamestnávateľ odopiera udeliť súhlas bez závažného dôvodu, môže sa autor domáhať tohto súhlasu na súde. /§ 17 ods. 3 zák. 35/1965 zb./

Podrobnejšie podmienky použitia diela vytvoreného na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi upravuje zmluva. Ak táto zmluva neurčuje inak, je zamestnávateľ oprávnený požadovať, aby mu autor z prijatej autorskej odmeny primerane prispel na náhradu nákladov, ktoré na vytvorenie diela vynaložil. /§ 17 ods. 4 zák. 35/1965 zb./

Ustanovenia odsekov 1 až 4 platia obdobne pre diela vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z členského pomeru k organizácii. /§ 17 ods. 5 zák. 35/1965 zb./

Slovenský filmový ústav ďalej vykonáva práva autorov k audiovizuálnym dielam vyrobeným pred rokom 1991 organizáciami štátu hospodáriacimi v oblasti audiovizie, ktoré vykonávali tieto práva na základe všeobecne záväzných právnych predpisov platných pred rokom 1997, ak k nim nevykonáva práva podľa osobitného predpisu iba vysielateľ zriadený zákonom vysielajúci televíznu programovú službu, / § 24 ods. 2 písm. a zák. 343/2007 Zb. o podmienkach evidencie, verejného šírenia a uchovávanía audiovizuálnych diel, multimediálnych diel a zvukových záznamov umeleckých výkonov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (audiovizuálny zákon).

Audiovizuálnym dielom je dielo, ktoré pozostáva z radu zaznamenaných spolusúvisiacich obrazov, či už sprevádzaných zvukom, alebo nie, vnímateľných zrakom, a ak sú sprevádzané zvukom, vnímateľných aj sluchom, ak je dielo určené na použitie a šírenie pomocou technického zariadenia. Za spoluautorov tohto diela sa považujú najmä hlavný režisér, autor scenára, autor dialógov a autor hudby, ktorá bola vytvorená osobitne pre toto dielo. (§ 5 ods.2 zákona 383/1997 Zb. Autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon v znení neskorších predpisov). platný od 1.1.1998 do 1.1.2004 - zrušený zák. 618/2003 Zb.)

Autor je fyzická osoba, ktorá dielo vytvorila (§ 6 ods. 1 zákona 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom).

Pre posúdenie právnej úpravy upravujúcu oblasť kinematografie ako umeleckého odvetvia je potrebné vychádzať z platnej právnej úpravy v jednotlivých časových obdobiach a to jednak z hľadiska vlastníckych práv ktoré boli upravené dekrétom prezidenta republiky č. 50/1945 Zb. o opatreniach v oblasti filmu a jednak z hľadiska vývoja právnej úpravy v oblasti autorského práva na území Československa a Slovenska. (Ide o právne predpisy : zákon 218/1926 Zb. o autorskom práve, zákon 35/1965 Zb. o literárnych , vedeckých a umeleckých dielach ,zákon 115/1953 Zb. o autorskom práve, zákon 383/1997 Z.z. autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon v znení neskorších predpisov a zákon 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom a iné súvisiace predpisy).

Je nepochybné, že dekrétom prezidenta č. 50/1945 Zb. došlo k znárodneniu kinematografie ktorou podstatou bolo to , že filmové dielo bez ohľadu na to ,že kým a z akých prostriedkov boli vytvorené sa stalo vlastníkom vtedajší československý štát a autorom diela bola vtedy osoba, ktorá v jednotlivých časových obdobiach platnej právnej úpravy pre dané časové obdobie boli diela vytvorené patrilo režisérovi diela. Pre jednotlivé diela sa autorstvo posudzovalo podľa § 12 ods. 1,2 zák. 35/1965 Zb. a bolo tvorené jednotlivými zložkami filmových diel ,réžii, scenárov , kamery , kostýmov, výtvarníkov ako celku autorské práva na dielo ako celok vykonával podľa ust. § 6 zák. 35/1965 Zb. výrobca, teda štát. Do privatizácie boli autorské práva na filmové dielo ako celok vykonával výrobca.

V tomto konaní SFU uvádza, že je podľa ust. § 24 ods. 2 písm. a zák. 343/1997 Zb. vykonáva práva autorov k audiovizuálnym dielam pred rokom 1991 organizáciami štátu hospodáriacimi v oblasti audiovizie, ktoré vykonávali tieto práva na základe všeobecných záväzných právnych predpisov pred rokom 1997.

V tomto konaní je nesporné, že filmové diela : Kristove roky (1967, Československý film Bratislava), Zbehovia a pútnici (1968, Československý film Bratislava),Dovidenia v pekle priatelia (1990, Slovenský film Bratislava), Vtáčkovia, siroty a blázni (1969, Slovenský film Bratislava),Postav dom a zasad' strom (1980, Slovenský film Bratislava),Nevera po slovensky (1981, Slovenská filmová tvorba Bratislava),Tisícročná včela (1983, Slovenský film Bratislava), Perinbaba (1985, Slovenský film Bratislava),Pehavý Max a strašidlá (1987, Slovenský film Bratislava),Sedím na konári a je mi dobre (1989, Slovenský film Bratislava) boli vytvorené v období od roku 1967 do roku 1990 a režisérom bol Juraj Jakubisko.

Predmetom konania sú 2 návrhy, v ktorom M. M. ako navrhovateľ žiada, aby súd určil, že Slovenský filmový ústav / SFU/ nemá právo šíriť bez súhlasu M. M. filmové diela. Zároveň predmetom konania je aj vzájomný návrh odporcu podľa ust. § 97 ods. 2 O.s.p , v ktorom žiadal Slovenský filmový ústav / SFU aby súd určil, že : 1. Slovenský filmový ústav, Grösslingova 32, Bratislava, IČO: 00891444 vykonáva autorské práva M. M. predmetným k filmovým dielam, 2. aby súd určil, že M. M. je povinný zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam: Obaja zhodne uviedli, že majú záujem na určení predmetných návrhov z dôvodov neistého postavenia v konaní pri ochrane autorského práva.

Súd vykonaným dokazovaním mal jednoznačne preukázané , že je daný naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 80 písm. c O.s.p. na určení práva či už šírenia filmových diel bez súhlasu M. M. SFU alebo na určení, že autorské práva vykonáva SFU k predmetným filmovým dielam. To znamená, že navrhovateľ ako režisér ale aj odporca ako SFU preukázali naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c O.s.p. z dôvodu neistého postavenia pri výkone a uplatnení výkonu ochrany autorského práva .

Pokiaľ ide o označenie účastníkov keďže okrem návrhu navrhovateľa bol podaný vzájomný návrh odporcu podľa ust. § 97 O.s.p.(ide o zmenu označenie účastníkov tak, že u vzájomného návrhu sa z odporcu stáva navrhovateľ a z navrhovateľa sa stáva odporca), tak súd pri označení vo výroku rozsudku vychádzal z individualizácie účastníkov vzhľadom na podané návrhy účastníkov tak ,aby bol výrok prehľadný, jasný a korešpondoval s obsahom podaných návrhov navrhovateľa a vzájomného návrhu odporcu. /§ 97 O.s.p. komentár I. diel O.s.p. Števec/Ficová a kolektív, 2. vydanie rok vydania 2012/.

Súd pri posudzovaní predmetnej veci vychádzal z platnej právnej úpravy a pri aplikácii danej veci vychádzal zo zák. 35/1965Zb., ktorý sa na danú vec vzťahoval ako aj z ust. § 24 ods. 2 písm. a zák. 343/2007Zb.v spojení s ďalšími predpismi na vec vzťahujúcu.

1.Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne za preukázané, že pokiaľ ide o návrh navrhovateľa na určenie, že odporca nemá právo šíriť filmové diela je tak súd návrh zamietol ako nedôvodný . Je nesporné, že navrhovateľ bol autorom alebo spoluautorom námetov a scenárov a režisérom predmetných filmových diel .V konaní bolo preukázané, že výrobca filmového diela uzatvoril s navrhovateľom ako autorom na diela autorské zmluvy na základe ktorých udelil navrhovateľ súhlas a bola mu vyplatená odmena. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov predložených odporcom a sú založené v spise .Pokiaľ ide o postavenie režiséra, tak navrhovateľ funkciu zastával v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy a pokiaľ došlo k vytvoreniu diela tak to bolo v rámci pracovného pomeru a považuje sa to za plnenie pracovných povinností. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov predložených odporcom. Zamestnávateľ mohol používať vytvorené dielo v zmysle ust. § 17 zák. 35/1965 Zb. na plnenie úloh patriacich do jeho činnosti bez ďalšieho privolenia autora. Za danej platnej úpravy platilo, že režisér nebol považovaný za autora diela. Za autora filmového diela bol považovaný režisér až právnu úpravou zák. 383/1997 Zb. s účinnosťou od 1.1.1998 a dovtedy vykonával prácu režiséra len v pracovnom pomere. Taký bol platný právny stav .z konania vyplynulo, že navrhovateľ ani pri skončení pracovného pomeru v roku 1991 nevzniesol žiadne nároky súvisiace s jeho pracovným pomerom ako režisér ale ani nikdy nenamietal práva pôvodných výrobcov filmu na šírenie filmov,ale naopak navrhovateľ ich rešpektoval. Z ust. § 6 veta druhá zák. 35/1965 Zb. vyplýva, že autorské právo na dielo takto vytvorené ako celok vykonáva výrobca tým bol štát. V danom prípade účelom právnej úpravy výkonu autorských práv a výkonných práv umelcov bolo sústrediť všetky práva k filmovým dielam u výrobcu a tým bol štát, pričom nositeľom práv t.j. autorom , výkonným umelcom patrilo za každé použitie diela odmena. Odmeny sa vyplácajú buď priamo oprávneným subjektom alebo na

základe uzatvorených zmlúv prostredníctvom kolektívnej správy práv (SOZA,LITA,SLOVGRAM,OZIS) a navrhovateľovi cestou českej agentúry Dillia.

Z predložených dôkazov odporcu vyplýva ,že film „ Sedím na konári a je mi dobre „ bol vyrobený v koprodukcii s nemeckým partnerom v roku 1989. Zo zmluvy uzatvorenej dňa 30.6.1998 medzi Československým Filmexportom Bratislava a nemeckou spoločnosťou TAURUS-Film GmbH, Nemecko vyplýva, že sa jedná o sprostredkovateľskú zmluvu vytvorenú za účelom vyslania navrhovateľa ako zamestnanca Slovenskej filmovej tvorby Bratislava na zahraničnú pracovnú cestu, kde mal vykonávať prácu režiséra za ktorú bol aj odmeňovaný. Predmetná zmluva preukazuje postup v období socializmu pri vysielaní zamestnancov na zahraničné služobné cesty vrátane riešenia honorárov v devízach vo výške 30000DM a jeho zdanenia na území ČSSR. Zo zmluvy uzatvorenej dňa 25.9.1987 uzatvorenej medzi navrhovateľom a Taurus Filmom GmbH ako koprodukčným partnerom na réžiu filmu „Frankensteinova teta,, tak odporca namietal, že sa jedná o televízny seriál ku ktorému práva vykonáva Rozhlas a televízia Slovenska .Odporca ďalej poukázal, že zmluva bola uzatvorená podľa autorského práva Nemeckej spolkovej republiky, ktorého právny režim autorského práva bol odlišný od autorského práva platného na území Československej socialistickej republiky. Dodal, že s navrhovateľom ako režisérom bola uzatvorená autorská zmluva podľa ktorej získal nemecký koproducent od navrhovateľa všetky výhradné práva dohodnuté v zmluva za honorár vo výške 100 000DEM, ktoré boli navrhovateľovi vyplatené podľa účastinnej spoločnosti pre zahraničný obchod SLOVART. Predmetná zmluva bola uzatvorená podľa nemeckého práva s platnosťou iba pre územie Nemecka. S poukazom na dôvody uvedené vyššie, súd je toho názoru, že aj keď navrhovateľ preukázal naliehavý záujem na určení ako režisér, ale v tomto konaní a vo veci návrhu nemá aktívnu legitimáciu, pretože bolo preukázané, že všetky práva a záväzky výrobcu diela prešli zákonným spôsobom postupne na súčasného odporcu SFÚ. Navrhovateľ nepreukázal dôkazmi, že by SFÚ ako výrobca filmového diela šíril dielo v rozpore so zákonom. Preto súd návrh navrhovateľa na určenie, že odporca nemá právo šíriť filmové diela bez súhlasu navrhovateľa zamietol ako nedôvodný.

2.Vykonaným dokazovaním a predložením dôkazov zo strany navrhovateľa a odporcu ,ktoré súd vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že vo veci vzájomného návrhu podaného SFU na výkon autorských práv predmetných filmových diel je dôvodný. V tomto konaní bolo nesporné, že filmové diela boli vytvorené v období rokov 1967 až do 1990, pričom režisérom diel je M. M.. Je nesporné, že M. M. mal uzatvorený pracovný pomer s zamestnávateľom Československým filmom Bratislava od 22.3.1967 a vykonával funkciu režiséra v štúdiu hraných filmov. Pracovný pomer ukončil 28.2.1991 dohodou s SFT. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov a to pracovnej zmluvy a dohody o ukončení pracovného pomeru.

Podľa názoru súdu delimitačným protokolom s prílohou a následne uzatvorenou dohodou zo dňa 2.1.1991 došlo k prevodu práv výrobcu z Slovenskej filmovej tvorby ako výrobcu na SFU-NKC / § 6 zák. 35/1965 Zb./ V konaní bola predložená zmluva o predaji podniku č. 1356/1996 uzatvorená dňa 19.6.1996 podľa zák. 92/1991 Zb. medzi FNM SR a Štúdio Koliba, a.s. z článku I. uvedenej zmluvy vyplýva, že na základe rozhodnutia MK SR došlo k zrušeniu SFT Bratislava ako štátneho podniku bez likvidácie ,pričom vlastnícke práva k majetku zrušeného budú prevedené priamym predajom. V článku II. bod 7 predmetnej zmluvy je uvedené „ na kupujúceho podľa tejto zmluvy neprechádzajú práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva podniku /napr. „copyright“ na vyrobené filmy/. Navrhovateľ v konaní namietal, že autorské práva nikdy neprešli na odporcu SFU-NKC s poukazom na ust. § 21 zákona 35/1965 Zb. pretože boli vyňaté z privatizácie a tvrdil , že dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku č. 1356/1996 zo dňa 19.6.1996 účinnnej dňom 1.7.1996 ich znova nadobudol autor, čiže M. M. ako navrhovateľ. Súd sa s uvedenou námietkou zaoberal a dospel k názoru, že námietka navrhovateľa nie je dôvodná a nie je možné ani za daného právneho stavu uplatniť ani zásadu konsolidačnú. Podľa názoru súdu kinematografia prešla historickým vývojom a v priebehu pracovného pomeru navrhovateľa od roku 1967,kedy nastúpil do pracovného pomeru ako režisér až do ukončenia pracovného pomeru v roku 1991boli vytvorené predmetné filmové diela zo štátnych prostriedkov a navrhovateľ za prácu režiséra bol odmeňovaný v zmysle platných právnych predpisov. Je nesporné, že v roku dňom 1.7.1972 došlo k zmene názvu Československého filmu Bratislava na Slovenskú filmovú tvorbu Bratislava (SFT) a predmetom činnosti okrem iného bola aj výroba filmov a táto skutočnosť vyplýva z výpisu podnikového registra Obvodného súdu Bratislava vl. č. 473 . Následne rozhodnutím MK SR zo dňa 2.9.1989 Ústredie slovenského filmu prešlo so všetkými právami, záväzkami a majetkom na SFT. Rozhodnutím MK SR ako ústredným štátnym orgánom zriadilo na základe rozhodnutia zo dňa 11.12.1990 štátnu príspevkovú organizáciu dňom 1.1.1991 Slovenský

filmový ústav-Národné kinematografické centrum. Je nepochybné, že v období pred rokom 1990 až do 31.12.1991 sa právne vzťahy štátnych podnikov upravovali podľa platnej právnej úpravy a to Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964Zb. Z toho vyplýva, že MK SR ako ústredný orgán štátnej správy malo kompetenciu zriadiť aktom hospodárskeho riadenia štátnu príspevkovú organizáciu v zmysle ust. § 34 zák. 174/1989 Zb. a keďže sa jedná o akt hospodárskeho riadenia tak súdu v tomto smere neprislúcha preskúmať akty hospodárskeho riadenia, na základe ktorých došlo k zmene správy štátu v zmysle ust. § 4 ods. 2 zák. 111/1990 Zb. V tomto smere sa súd nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa a považoval ju za právne irelevantnú. V tomto smere súd poukazuje aj na okolnosť, že navrhovateľ nemohol nadobudnúť práva výrobcu k filmovým dielam dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku 1.7.1996 tak ako to tvrdí navrhovateľ pretože tieto práva výrobcu prešli dohodou a delimitačným protokolom na odporcu t.č. Slovenský filmový ústav (SFU). Súd v tomto smere poukazuje aj na privatizáciu, kde na základe rozhodnutia ministra kultúry SR Ivana Hudeca zo dňa 14.6.1996 podal návrh na obchodný register OS BA I na výmaz podniku Slovenská filmová tvorba Bratislava so sídlom Koliba k 30.6.1996 a podkladom pre výmaz bolo rozhodnutie ministra vydaného dňa 14.6.1996 o zrušení Slovenskej filmovej tvorby Bratislava bez likvidácie ku dňu 30.6.1996. Z rozhodnutia vyplynulo, že všetok majetok zrušeného podniku prechádza na Fond národného majetku (FNM SR) a ktorý uskutoční priamy predaj majetku SR podľa rozhodnutia FNM SR spoločnosti ŠTUDIO KOLIBA a.s.. Slovenská filmová tvorba Bratislava bola vymazaná z obchodného registra OS BA I uznesením sp. zn. odd.Pn, vl.č.473 zo dňa 2.9.1996 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 24.9.1996. Všetky tieto skutočnosti vyplývajú zo spisu Okresného súdu Bratislava I obchodného registra, odd.Pn 473. Z procese privatizácie a ako vyplýva zo zmluvy o predaji podniku v zmysle č. 1356/1996 uzatvorenej dňa 19.6.1996 medzi FNM SR a ŠTUDIO KOLIBA podľa článku II. bod 7 uvedenej zmluvy boli z priameho predaja vylúčené práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva podniku (napr. copyright na vyrobené filmy). Súd je toho názoru, že výkon práv výrobcu bol platne prevedený na základe rozhodnutia MK SR z 11..12.1990 a dohody o prevode delimitácie k 31.12.1990 na odporcu t.j. SFU. Je nepochybné, že MK SR založením odporcu a následným prevodom výkonu práv k všetkým filmom zo SFT na SFU formou delimitácie jednoznačne oddelil výkon práv k filmom vyrobeným pred rokom 1991 od ostatných majetkových práv nachádzajúcich sa v SFT. Následnou právnou úpravou boli deklarované práva výrobcu právnou úpravou s účinnosťou od 1.1.2008 ust. § 24 ods.2 písm. a zákona 343/2007 Z.z. o podmienkach evidencie, verejného šírenia a uchovávaní audiovizuálnych diel, multimediálnych diel a zvukových záznamov umeleckých výkonov o zmene a doplnení niektorých zákonov (audiovizuálny zákon).. Súd konštatuje, že kontinuita právnej subjektivity jednotlivých výrobcov filmov bola od roku 1945 do 1990 zachovaná a odporca je právnym nástupcom výrobcov filmov vo výkone všetkých práv k filmovým dielam vyrobených pred rokom 1991. Súd v tomto smere s nestotožnil ani s argumentáciou vedľajšieho účastníka ani odporcu, že práva zostali u samotného autora teda navrhovateľa. Podľa názoru súdu má odporca práva copyright a je v danej veci pasívne legitimovaný. Pokiaľ ide o otázku účastníka na strane odporcu Slovenský filmový ústav a jeho pasívnej legitimácie ohľadom výkonu autorských práv tak súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe sp. zn. 32 C43/2005 zo dňa 20.4.2011 (č.l.396-397) v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 1Co 195/2013-494 zo dňa 6.5.2014 (588-593), kde otázka postavenia Slovenského filmového ústavu bola ohľadom legitimácie posudzovaná, hoci v konaní pred súdom v Prahe bol v postavení navrhovateľa a teda mal aktívnu legitimáciu. To znamená, že v tomto konaní je odporca pasívne legitimovaný.

3. Pokiaľ ide o vzájomný návrh, ktorý podal SFÚ a žiadal zaviazat' M. M. na povinnosť zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam, ktoré sú predmetom tohto konania, tak súd návrh v tejto časti zamietol ako neodôvodnený. Podľa názoru súdu takto formulovaný petit zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam je neurčitý, nekonkrétny a nevyšpecifikovaný. SFÚ sa domáhal zaviazania povinnosti zdržať sa výkonu autorského práva M. M. vo všeobecnej rovine, ktorá by pre výkon rozhodnutia nebola postačujúca na ochranu práv. V tomto smere sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľa. Pokiaľ ide o námietku SFÚ, že M. M. v týždenníku Plus 7 dní v roku 2002 bol uvedený článok pod názvom: Tajomstvá Perinbaby a poskytol informácie, že sa svojvoľne z jeho filmami narába, hoci nie je ich autorom tak súd v tomto smere konštatuje, že aj M. M. má právo na slobodné vyjadrenie názoru a ako umelec aj v expresívnejšom význame. Podľa názoru súdu formulácia petitu vzájomného návrhu a to zaviazat' M. M. zdržať sa výkonu autorských práv k filmovým dielam je nevykonateľná a z hľadiska výroku všeobecná a neurčitá.

Súd poukazuje na to, že je nepochybné, že SFÚ vykonáva autorské práva k filmovým dielam ako celok (za obdobie od 1967-1990), ktoré je vytvorené z jednotlivých zložiek filmového diela (réžia,

kamera, scenár, strih, zvuk) a toto dielo vykonáva ako výrobca diela ale na druhej strane je potrebné uviesť, že ani autorom jednotlivých zložiek diela, napr.. režisérovi, kameramanovi, zvukárovi atď. nemožno pri nakladaní diela, napr. digitalizácii pri prepise na iné nosiče médiá odňať práva , aby sa takéhoto diela mohli zúčastniť. Súd je toho názoru, že filmové diela boli vytvorené vždy v určitej dobe, technickými prostriedkami, ktoré boli na vtedajšiu dobu dostupné, pričom jednotlivé zložky filmového diela ako (kamera, zvuk, strih a ďalšie) vytvárali jeho umeleckú hodnotu a boli nepochybne prínosom kinematografie bez ktorého by takéto filmové dielo nevzniklo. Je nepochybným právom, najmä režiséra, príp. kameramana (ak je s týmto dielom nakladané, napr. digitalizácia archívneho fondu, príp. prevod na iný nosič-DVD, Blue-rey disk) aby bol prizvaný k takej činnosti, nakoľko podľa názoru súdu môže dôjsť pri takejto činnosti dôjsť aj k zmene vizuálnej ale aj zvukovej podobe diela. Nepochybne takéto filmové dielo bolo vytvorené v čase jeho vzniku príslušnými technickými prostriedkami, ktoré boli umeleckým vyjadrením jednotlivých zložiek (režisér, kameraman, zvukár) a boli umeleckým stvárnením a vyjadrením týchto jednotlivých činností a aby boli zachované podľa pôvodného umeleckého zámeru tvorcu, ktorý použil príslušné výrazové prostriedky, ktoré umožňovala vtedajšia technika a technológia. Súd si dovoľuje poukázať, napr. na klasické čierno-biele Chaplinovky, ktoré ak by boli dodatočne kolorované a to už by nebolo dielo tým, ako dielo stvoril pôvodne tvorca. Záverom by chcel súd zdôrazniť, že pre SFÚ by malo byť nielen právom ale aj cťou, že ak žijúci režisér ako autor jednotlivéj zložky filmového diela - režisér síce vytvorených za účinnosti zák. 35/1965 Zb. prejavuje záujem ,aby pri výkone autorského práva, ktoré SFÚ vykonáva ako celok, t.j výrobca bol účastný, napr. pri prevode filmových materiálov (negatív a pod.) pri digitalizácii. Pri prevode na iný súčasný nosič (digitalizácia) prevod HD by mal byť autor tvorby filmového diela a nepochybne by to malo byť prínosom ,aby režisér filmového diela previedol svoj pôvodný tvorivý, umelecký zámer do zobrazenia súčasných technológií. Preto súd vzájomný návrh SFU na zdržanie sa zásahov do výkonu autorských práv M. M. zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa ust. 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.